

Potek dem. konvencije. - Rešitelj Nobileja se ponesrečil.

DEMOKRATI HOČEJO SENATORJA ROBINSONA ZA PODPRESEDNIKA. — MRS. SMITH NI IMELA KAJ POROČATI NOVINARJEM. — BOWERS IZ NEW-YORKA ZAČASNI PREDSEDNIK NA KONVENCIJI.

Houston, Tex. — Al Smith za predsednika in senator John T. Robinson iz Arkansasa za podpredsednika, tako je šlo od ust do ust, ko se je v torko otvorila demokratska narodna konvencija v tukašnjem mestu. Kakor vsa znamenja kažejo, se bo v resnici tako zgodilo.

Vzhod in zapad je za Al Smitha: delegati iz države Illinois sploh na drugega ne mislijo, kakor na newyorškega guvernerja. Smith bo nominiran, o tem ni govora. Delegatje iz južnih držav nimajo drugega izhoda, kakor podpirati Smitha, ker nočejo, da bi se stranka cepila. V torko je bilo rečeno, da obstoja le vprašanje, ho-li Smith nominiran že pri prvem ali pri drugem glasovanju. Večina je bila mnenja, da že pri prvem.

Senator Robinson je sicer za forsiranje proh. postave, vendar ni tako strog, da bi mu nasprotovali "mokrači". Gotovo tudi Smith ne bo imel nič proti njemu. Robinson je pokazal svojo naklonjenost do Smitha s tem, da je priporočal delegatom v Arkansasu, naj glasujejo, kakor se jim zdi prav. Ni torej naravnost izrazil želje naj podpirajo Smitha, a razumeli so in bodo gotovo za Smitha glasovali.

Mrs. Smith, soproga newyorškega guvernerja bo ves čas med konvencijo navzoča. Novinarji so jo takoj obkolili ko je prispela v Houston, stavili so ji razna vprašanja, zvedeli pa niso ničesar od nje, ker o politiki ni hotela govoriti. — Claude Bowers iz New Yorka je bil začasni predsednik na konvenciji, ki je naznanil konvenčne smernice.

Delegatje iz države Illinois so kakor en mož vsi za Smitha. Nobeno prizadevanje nasprotnikov jih ni omajalo. Nekateri so se nekoliko obotavljali, a na prigovarjanje tovarišev so vsi do zadnjega izjavili, da bodo podpirali Smitha.

Konvencija se je otvorila v torko opoldne ob navzočnosti 17.000 delegatov in drugih udeležencev. V mestu je vladala vročina, katero pa v konvenčni hali le malo občutijo.

VISOKA ZAVAROVALNINA
New York, N. Y. — William Bloom, risar vzorcov za sportne obleke, ima levo roko zavarovano pri neki zavarovalni družbi za \$200.000, desno pa za \$375.000.

AVTOMOBILSKA NESREČA.
Milwaukee, Wis. — Mrs. Bertha Barthlen, stara 35 let, mati dveh otrok, se je sama peljala z avtom, v katerega je zadel vlak in vozilo potisnil daleč proč; ženska je bila na mestu mrtva.

EKSPLOZIJA V TOVARNI; ŠTIRJE MRTVI.
Thompsonville, Conn. — Štrje uslužbenici pri New England Fireworks Manufacturing kompaniji so bili ubiti, ko je v skladišču na Brainard Rd. eksplodiral smodnik.

AMUNDSENA NISO NAŠLI.

Sovjetski letalci niso imeli uspeha, ko so iskali Amundsen. — Letalec, ki je rešil Nobileja se ponesrečil; letalo se je prekucnilo.

Kings Bay, Spitzbergen. — Poročano je bilo, da je ledolomec Krasin, ujel radio signale od Roalda Amundsen, ki je v ponedeljek, 18. junija s petimi tovariši odletel na pomoč Nobileju, a od tedaj še ni bilo glasu od njega. Sovjetski letalci so takoj odleteli nad pokrajino, kjer sodijo, da se nahaja Amundsen, a dasi je bilo vreme čisto in jasno, so se vrnili, ne da bi ponesrečence našli.

General Umberto Nobile in Natale Ceccioni sta rešena, a oba ranjena. Poročnik Lundborg, ki ju je rešil, je poletel zopet na ledeno polje, kjer so še ostali štirje člani Nobilejeve polarne ekspedicije, a se je z letalom, ko je pristal na ledu, ponesrečil. Letalo se je prekucnilo in poškodovalo, letalec je ostal nepoškodovan. Po radio je sporočil o nesreči.

Šestnajst mož je še nekeje, za katere se ne ve, se pri življenju ali pa so našli žalostno smrt. Sedem članov od moštva "Italije" je z ostanki ponesrečenega zrakoplova izginilo; trije tovariši, ki so šli iskat suhe zemlje se več niso vrnili, potem je Amundsen še med pogrešanimi in njegovih pet tovarišev.

Lundborg je po radio sporočil, naj mu z letalom pošljejo potrebne dele, da bo popravil svoje letalo, s katerim upa, da bo rešil sebe in ostale štiri člane od moštva "Italije". V ponedeljek je nastopila megla in tudi v torko je še ležala nad pokrajino, ki je zadrževala letalce, ki so pripravljani, da prihitijo na pomoč.

NOVA VLADA V JUGOSLAVIJI?

Belgrad, Jugoslavija. — Kralj Aleksander je prepričan, da sedanji kabinet ne bo mogel radi zadnjih dogodkov v narodni skupščini obstati, zato je pozval Štefana Štefanoviča, da bi sestavil novo vlado, kateremu pa ni uspelo. Takoj nato je poveril mandat za sestavo novega kabineta radikalnemu voditelju Stanojeviču. Tudi ta ni imel sreče. Prve mu kakor drugemu ni uspelo, da bi nasprotja med strankami odstranil. Edina rešitev iz te krize je zdaj, da se formira zaslinski kabinet in postavi aktivnega generala na mesto ministrskega predsednika. To je priporočal že meseca februarja Štefan Radič, ranjeni voditelj hrvatske kmetske stranke.

Mexico City, Mehika. — Vrhijo se pogajanja za mehiško-kanadsko zračno potniško in pošto, službo.

Pogled na pristanišče Bergen na Norveškem, kjer sta bila od velike množice navdušeno sprejeta polarna letalca Wilkins in njegov spremljevalec Eielson, ko sta se vrnila od uspešnega poleta. Na sliki vidimo parnik, s katerim sta prispela v Bergen in del množice pri sprejemu.

KAJŠEK OBIŠČE PEKING.

Prizave se vršijo v Pekingu za sprejem poveljnika nacionalistovskih čet. — Kajšek bo konferiral z vojaškimi voditelji in obiskal grob dr. Jatsena.

Peking, Kitajsko. — V petek bo obiskal tukašnje mesto poveljnik južnih kitajskih čet, ki so premagale severne armade in zasedle Peking, kitajsko glavno mesto. Kajšek spremlja na potovanju general Feng Juhsiang. Namen Kajškovega obiska je, da se bo posvetoval z vojaškimi voditelji o vojaških razmerah, da bi se vojaštvo, katerega se več ne potrebuje, razorožilo. Razpravljalo bo tudi o načrtu, da bi se Nanking napravilo glavno mesto. Kajšek bo tudi obiskal prostor v templu blizu Pekinga, kjer počivajo zemski ostanki dr. Sun Jatsena.

Čang Hsue Liang, sin pokojnega maršala Čang Tsolina je prevzel poveljstvo nad mandžursko provinco, nad katero je pred smrtjo vladal njegov oče. Čang Hsue je imel konferenco z drugimi vojaškimi voditelji in odločil, da se s sovražnostmi preneha in takoj prične s pogajanjimi z zmagovalci.

ZA PRIJATELJSKO ZVEZO MED NEMČIJO IN POLJSKO.

Varšava, Poljsko. — Na šest in dvajseti mednarodni mirovni konferenci, ki se je v ponedeljek tujak otvorila, je v torko nemški profesor Ludwig Quiddie v svojem govoru naglašal, da je potreba, da se pride med Nemčijo in Poljsko do prijateljskih odnosov.

"CHEE CHEE" OBSOJEN V SEDEMETLETNO JEČO.

Tulsa, Okla. — Tukašnje zvezno sodišče je obsodilo Franka De Mayo iz Kansas City, znanega tudi pod imenom "Chee Chee", v sedemletno ječo radi kršenja proh. postave. Bil je na glasu kot voditelj največje bootlegerske bande. Poleg kazni v ječi bo moral plačati še globo v znesku \$10.000.

KRIŽEM SVETA.

Houston, Tex. — Kladi vo, s katerim je začasni predsednik demokratske narodne konvencije udaril po mizi in otvoril zborovanje, je bilo narajeno iz drevesa blega oreha (hickory), ki je rastle v Hermitage, Tenn., kjer je bil dom Andrew Jacksona.

Chicago, Ill. — Thomas Carroll, star 25 let, 2342 Washington blvd. je lezel skozi okno v stanovanje Davida Geterja na 2356 Maypole ave., Geter je to opazil in oddal tri strelce, vsi so zadeli in Carroll je mrtev padel na tla.

Cleveland, Ohio. — Carmi A. Thompson je odstopil od kandidature za republikanskega senatorja, katero mesto je prazno po umrlem Frank B. Willisu.

Chicago, Ill. — V torko je minulo petdeset let, odkar je Bell kompanija odprla v tukašnjem mestu telefonsko službo. Takrat je bilo 75 strank, ki so imele telefon, zdaj jih je v mestu 914.000.

Metropolis, Ill. — Rhoder Medley, star 27 let, je ustrelil Hyden Harrisa, iz Unionville. Medleya, ki je lastnik restavracije, so aretirali in je izpovedal, da je Harris prišel v lokal in grozil z revolverjem.

Havana. — Ricardo Monter, tajnik ameriškega konzulata v tukašnjem mestu je obdolžen, da je ponaredil potni list, s katerim je prišel v Zed. drž. Julio Zabo, domačin iz Madjarske.

Milwaukee, Wis. — Nedavno so proh. agentje v Belmont Malt & Hop trgovini zaplenili likerja in naprave za izdelovanje pijače v vrednosti \$100.000. Zdaj pa poročajo, da so z nekega avtomobila "gunmeni" streljali v trgovino in razbili stekla v izložbenih oknih.

Cobb, Wis. — V trgovskem delu tukašnje vasi je izbruhnil ogenj in povzročil nad \$12.000 škodo.

Tarrytown, N. Y. — John D. Rockefeller Jr. namerava zgraditi v N. Tarrytownu petnadstropno stanovalsko hišo, v kateri bo prostora za 200 družin in bo stala milijon dolarjev.

RODBINSKA TRAGEDIJA.

Družina obstoječa iz petih oseb najdena zastrupljena od plina. — Mrtve je našel sed, ki ima trgovino. — Kaj jih je gnalo v smrt ni znano.

Chicago, Ill. — Nathan Goodman, ki ima trgovino na 1321 Taylor cesti, je šel poizvedovat v stanovanje začet v isti hiši po vzroku, kaj da je vse tako tiho. S silo je odprl vrata, v kuhinji napolnjeni s plinom je našel svojo družino mrtvo. Nesrečnejši so Joseph Noel, star 45 let; njegova 40 let stara soproga in trije otroci v starosti 3—6 in petnajst let. Tri tedne staro dete nesrečne družine se pa nahaja v bolnišnici, kamor ga je v soboto nesla mati, ker je bilo slabotno.

Truplo očeta in otrok je bilo na postelji, materino pa na tleh.

VOJAŠTVO NA SLEDU MEHIŠKIM BANDITOM.

Guadalajara, Mehika. — Polkovnik Bobadilla, načelnik štaba vojaške komande poroča, da so prišli na sled banditom, ki so ugrabili dva ameriška državljana, za katera zahtevajo odkupnino. Upajo, da bodo Amerikanci rešili, ne da bi bilo treba plačati odkupnine.

"BIG TIM" UMORJEN.

Chicago, Ill. — V sredo zjutraj je policija v Great Northern hotelu aretirala štiri mladeniče in eno dekle, ki so na sumu, da so v zvezi z umorom Big Tim Murphyja, ki je bil ustreljen v torko ponoči. Murphy je bil znani voditelj gangsterjev in je imel na vesti več zločinov.

Beaumont, Tex. — Na italijanskem tankerju Capena, ki je bil zasidran v doku Magnolia Petroleum kompanije je nastala eksplozija; osem mož posadke je zadobilo težke poškodbe, katere so prepeljali v bolnišnico.

Gary, Ind. — Michael Lorinz je ustrelil svojo pastorko, nakar je tudi sebi pognal kroglo v glavo in bil na mestu mrtve.

Iz Jugoslavije.

VELIKA AVTOMOBILSKA NESREČA NA SV. PETRA CESTI V LJUBLJANI. — ŠOFERJU SE JE ZDROBIL PRSNI KOŠ IN DRUGI SO BILI RANJENI. — DRUGE ZANIMIVE VESTI.

Posledica neprevidne vožnje z avtom.

V petek 8. junija ob 2. zjutraj se je pripetila v Ljubljani na Sv. Petra cesti velika avtomobilska nesreča. Družba, obstoječa iz šestih oseb, je obiskala razne gostilne. Ko so vse gostilne zaprli, je sklenila, da se vsede na avtomobil in se popelje še malo po mestu. Šofer Godec Ivan je brez gospodarjeve vednosti in dovoljenja vzel iz garaže avtomobil, na katerega se je vsa družba vsedla. Med klici: "Vozi, vozi hitro! Vollgass!" je avtomobil v blaznem diru zdrvel. Ob pločniku pred Stritarjevo kavarno na voglu Vidovdanske in Sv. Petra ceste bi avto kmalu povzročilo nesrečo. Iz kavarne so ravno odhajali gostje in le za las je manjkalo, da ni avto tu povozil ene ali dveh oseb. Takoj nato pa se je avto z vso silo zadel v zid pred Krofovo gostilno, ki moli nekoliko na cesto in na katerega nalepljajo lepake. Udarce v zid je bil strašen. Avtomobil se je prevrnil in se popolnoma razbil. Vseh šest oseb je padlo na tla. Pri padcu je dobil najhujše poškodbe šofer Godec Ivan, kateremu se je zdrobil prsni koš. Izmed ostalih petih oseb je hujše poškodovan tudi Stanko Logar, ki si je zlomil obe nogi, dočim so ostali štirje odnesli zdravo kožo, le enemu je izpadlo nekaj zob. Ko so ti videli grozne posledice svoje blazne vožnje, so strahopetno pobegnili, svesti si svoje sokrivde ter pustili oba svoja ranjena tovariša na cedilu. K sreči je bila cesta tedaj precej obljudena in nekdo je obvestil o nesreči resnično postajo, ki je takoj nato prepeljala oba ponesrečenca v bolnico. Avtomobil je bil popolnoma razbit in razen zadnjih koles, ne bo od njega najbrže nič ostalo. Razvaline avtomobila so odpravili z mesta šele ob 10. dopoldne. Znatno je poškodovan tudi zid. Oba ponesrečenca se nahajata v bolnici in se zdravnik trudi, da bi rešili Godecu življenje. V bolnici so ga rentgenizirali in ugotovili, da je njegova poškodba sicer huda, vendar pa da je še možna rešitev.

Preselil se je
v dom usmiljenih bratov v Mekinje pri Kamniku g. župnik Anton Dolinar, ki je bival do slej v zavodu šolskih sester v Repnjah.

Samoumor starega moža.

V sredo 6. junija okrog 10. so v Sostrem našli 71 let starega užitarja Martina Ovna oboženega poleg postelje na jermenu. Pred dvema letoma je bil skočil v Ljubljano, pa so ga še o pravem času rešili. Zdaj je bil pa že mrzel, ko so ga našli. Prejšnji dan je pil in se vrnil natrkan domov; domaći so mislili, da bo dalj časa spal, kot se je večkrat zgodilo, pa se je moral preseliti v večnost. Koliko nesreč je že samo

letos storila pijanost pri nas!

Tatvine v okolici Celja.

Zadnji čas se klati v okolici Celja neka tolpa tatov, ki krade neusmiljeno po deželi, zlasti v okolici zdravilišča Dobrna. Dne 22. maja je bilo pri belem dnevu med odsotnostjo domačih vlomljeno v stanovanje posestnika Antona Dušaka v Rupah pri Šmartnem in pokradene dragocenosti in obleke. Precej nato so tatovi obiskali posestnika Janeza Kolarja v Hranishah in mu ukradli obleko in perilo. To pa tatovom še ni bilo dovolj, zato so vdrli tudi pri posestniku Juriju Kranjcu v Hranishah in mu odnesli 3120 Din gotovine. Tatvine so izvršili neki tuji klateži, ki so že prejšnjo noč vdrli v trgovino Gajška v Snodnji Hludnji pri Celju in odnesli večjo množino blaga. Orožništvo iz Dobrne se trudi, da čimprej spravi tatove na varno.

Samomor na Kokrici pri Kranju.

Povojni pojav samomorov kar noče prenehati. Prenesel se je iz tujih krajev v naša mesta in sedaj, žal, slišimo take stvari tudi že z dežele. Poročajo nam, da si je na strahovit način vzel mlado življenje komaj 24letni Jože Remic, zaposlen v Zabretovi tovarni opeke v Bobovu na Korici. Na stanovanju ga je našel na tleh ležčega v mlaki krvi in s prezezanim vratom njegov brat. Kaj neki je nesrečnega gnalo v smrt?

Valični mlin

namerava zgraditi v Kranju Valentin Resman z dnevno kapaciteto enega vagona na električni pogon. — Vrhila se je redna seja kranjskega občinskega odbora o akciji občine za železniško zvezo Kranj-Kamnik. — Za popravo hujanskega mosta bo prispevala občina Kranj 20.000 Din.

ŠIRITE "AMER. SLOVENCA"

DENARNA NAKAZILA

ZA JUGOSLAVIJO, ITALIJO, Ild.

Vaša denarna pošiljatev bo v starem kraju hitro, zanesljivo in brez odbitka izplačana, ako se poslužite naše banke. Dinarje, ozir. lire smo včeraj pošiljali po teh cenah:

500 Din	\$ 9,35
1.000 Din	18,40
2.500 Din	45,75
5.000 Din	91,00
10.000 Din	181,00

100 Lir \$ 6,00
200 Lir 11,50
500 Lir 27,75
1000 Lir 54,50

Pri večjih svotah poseben popust. Poština je v teh cenah že vračunana.

Zaradi nestalnosti cen je nemogoče vnaprej cene določevati. Merodajne so cene dneva, ko denar prespejemo. Nakazila se izvršujejo po pošti ali pa brzojavno.

IZVRŠUJEMO TUDI DENARNE POŠILJATVE IZ STAREGA KRAJA V AMERIKO.

Pisna in pošiljke naslovite na: ZAKRAJEK & ČESAR, 455 W. 42nd ST. NEW YORK, N. Y.

Zgodovinska črtica župnije sv. Družine V KANSAS CITY, KANS.

Pred nekako tridesetimi leti se je tukaj naselilo okrog štiri-deset do petdeset slovenskih družin, ali kakor so jih takrat imenovali, Kranjci. Semkaj so prišli iz Avstrije, po vojni pa je bila Avstrija razdeljena in Slovenci, razun koroških in primorskih, so prišli pod okrilje nove države — Jugoslavije. — Kakor drugi narodi, tako so tudi Slovenci prišli v novo domovino za delom. Takrat se je delo lahko dobilo in nekateri so še danes zaposleni pri podjetjih, kjer so začeli delati, ko so prišli iz stare domovine. Z marljivostjo in štedenjem se je večina naših rojakov postavila na neodvisno stališče, to je, da so si zgradili svoje domove in povabili prijatelje ali sorodnike, ki so ostali še v starem kraju, da so jim sledili in se tukaj naselili.

Leta so naglo potekala in naši naseljenci so uvideli, da ni dovolj, če imajo svoje hiše in vse drugo, kar potrebuje telo, videli so pri drugih narodih, da ti skrbijo tudi za svoje duše. Žažele so, da bi lastovali hišo božjo, kjer bi lahko opravljali svoje verske dolžnosti, kakor so jih v starem kraju in kjer bi slišali besedo božjo iz ust slovenskega duhovnika. Po enkrat na leto so dobili od drugega slovenskega duhovnika, da so lahko opravili velikonočno spoved. Ob takih prilikah so se službe božje vršile v cerkvi v mestu, ki ni spadala k nobeni župniji in so jo lahko rabili katoličani, ki svoje cerkve niso imeli.

Nekoč je prišel v naselbino, ali bolje, je bil poslan tja, da opravi rojake svoje verske dolžnosti, Father A. Podgoršek iz Frontenac, Kans. Gospod je takoj uvidel potrebo, da si zgradijo rojaki tukajšnje naselbine svojo cerkev in jim je tako tudi svetoval. Všeč jim je bil ta nasvet in takoj so se z vso vnemo podali na delo ter nabirali sklad v ta namen. Nabrali so prav v kratkem času vsoto osemnajststo dolarjev. To je bilo leta 1907, takoj v začetku, ko je štela naselbina šestinšestdeset slovenskih družin.

Zdaj pa je bilo treba iskati dušnega pastirja, ki bi vodil ovčice, da bi započelo delo napredovalo. Povabili so Father J. C. Smoleja iz Dakote, ki pa je že po par tednih odšel. Nato pa so inkorporirali organizacijo, to je bilo 24. januarja leta 1908, katere odborniki so bili sledeči: George Veselich, Peter P. Stark, John Bizal, Nick Špehar in Michael Majerle. — Organizacijo pa sprva ni odobrila Rt. Rev. Thomas Lillis, škof leavenworthske škofije, ker ni bilo dovolj denarja skupaj, pa tudi, ker je bilo število članov premajhno in med njimi je vladala revščina. A ne glede na te zapreke, niso moške zgubili poguma, šli so dalje in orali ledino ter dobili iz starega kraja duhovnika v osebi Rev. Joseph Kompare, ki je prišel v Kansas City spomladi l. 1908. Gospod je takoj uvidel, da župnija ni v zvezi s škofijo, a vendar je dobil dovoljenje, da je opravljal verske obrede in pomagal ljudstvu na začetem delu. Rev. Kompare je šel z velikim navdušenjem na delo in prepričan, da bo uspelo, ker je videl, da ima dobre ljudi, je z njimi kupil tri lote, 20, 21 in 22 v bloku 2, Orchard Place, z dvema kočama, za vsoto tritisoč dolarjev. Eno teh koč so takoj spremenili v cerkvico in druga se je porabila kot župnišče. Za naselbino je potem prišel veseli dan, 15. avgusta istega leta, na praznik vnebovzvetja Marije, ko so malo cerkvico privatno blagoslovili in prva sv. maša se je brala. Od tedaj naprej so se vršile službe božje v tem malem svetišču, dokler ni bila dograjena nova cerkev.

Rev. Kompare pa še ni bil zadovoljen. Kmalu nato je prišel do tega, da se je zgradila mala dvorana, ki naj bi služila trem namenom: izobrazbi, društvenim prireditvam, za se je ter zabave.

Nato se je ustanovila tudi farna šola, ki je imela v začetku dvanajst učencev, katerim učitelj je bil Father Kompare.

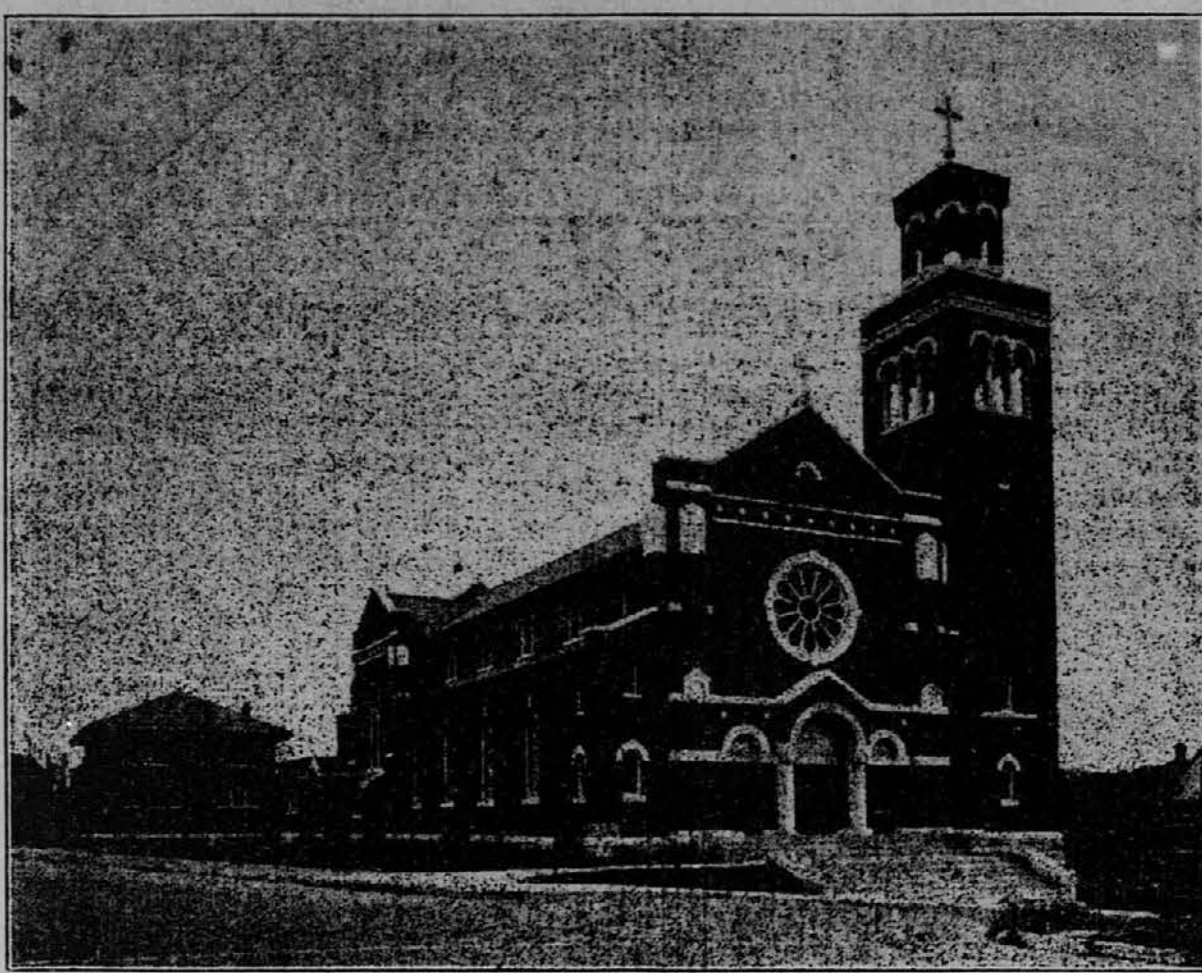
Začetkom leta 1910 je bil Father Kompare pozvan drugam in njega je nadomestil Rev. Engelbert Pollak, O.F.M. Med njegovim službovanjem je župnija prišla pod okrilje škofije. Kmalu nato so dobili šolske sestre franciskanke iz Maribora. Oblepšali so tudi stranske oltarje v mali cerkvici, kamor so tudi postavili nove kipe, katere so importirali iz Evrope. Tudi notranjost cerkve so prenovili in na novo dekorirali. Začetkom maja leta 1911 je prevzel župnijo Rev. Anselm Murn, O.F.M., a le kot začasn župnik, do meseca julija istega leta. Ko pa je prišel iz starega kraja Rev. Anthony Leskovic, je on prevzel župnijo. L. 1913 so kupili še eno loto, na kateri je bila ena koča, zemljišče je ležalo tik lote, kjer stoji zdaj cerkev. Na novi loti se je zgradila nova šola z dvema šolskimi sobami v pritličju in v prvem nadstropju s stanovanjem za šolske sestre. Prva učiteljica je bila č. sestra M. Klotilda, OFM — za njo je prišla sestra M. Sa bina in Edith istega reda. Ta krat so tudi kupili sedanje potaje križvega pota in več drugega se je izboljšalo in po pravilo.

Leta 1916 meseca aprila j prišel na župnijo sedanji župnik Rev. John Perše. Takrat je bilo v župniji osemdeset dobrih družin in šestdeset otrok je pohajalo farno šolo. Z vsakim letom pa se je nabiralo več otrok in šolski prostori so postajali tesni, treba je bilo iste razširiti. To se je tudi zgodilo leta 1919. Dodalo se je še par razredov in učiteljske moči so se pomnožile za dve č. sestri istega reda, kakor prej. 23. novembra 1919 se je pa vršila slavnost posvetitve šole po leavenworthskem škofu Rt. Rev. Wardu. Šola je takrat obiskovalo 200 otrok.

Jedva, da je bila dogotovljena šola toliko, da je odgovarjala razmeram, je pa nastalo drugo vprašanje, namreč cerkev je postajala pretesna in oglašale so se zahteve po večjem božjem hramu. Zemljišče, na katerem je stala cerkev, pa ni bilo za to pripravno. L. 1912 se je kupilo torej drugo zemljišče med Orchard in 6. cesto, Ohio in Northrup Ave., majhen blok, za ceno \$10.000. V teku štirih let se je nabralo od faranov \$25.000 za novo cerkev in nekateri farani in družstva so posodili prostovoljno cerkvi večje svote na male obresti. Leta 1925 so farani z g. župnikom na čelu in privoljenjem škofije, nadaljevali z delom nove cerkve in župnišča, ker staro župnišče se je moralo porabiti za stanovanje učiteljskih moči. Načrt za nova poslopja je izdelal arhitekt Mr. H. W. Brinkman iz Emporia in izračunal, da bo vse skupaj stalo \$60.000,00.

11. oktobra istega leta je bil že položen vogelni kamen za sedanjo cerkev in vršilo se je blagoslovljenje po Rt. Rev. Johnu Ward D.D., škofu leavenworthske škofije ob navzočnosti velike množice ljudi.

Vsako mora priznati, da je to veliko delo, ki ga je ta mala fara, broječa okrog šeststo duš podzvela in tudi dokončala. Z božjo pomočjo in dobro voljo faranov se je delo dokončalo in minule božične praznike je bila cerkev po privatni blagoslovitvi pri polnočnici odprta na veliko veselje faranov. V sredo, 4. julija 1928, ob 10. uri dopoldne pa se bo vršila sloves-

Slika nam predstavlja novo cerkev sv. Družine v Kansas City, Kans., ki bo v sredo, 4. julija slovesno blagoslovljena.

To in ono iz širokega sveta.

PREKOMORSKI POLET PTIC.

Doznanlo se je za drug transatlantični polet, ki se je vršil brzkone neprekidoma med Ameriko in Evropo. Biological Survey, kateri oddelek spada pod federalni poljedelski department, objavlja, da je neki mož v Port-Dauphine blizu La Rochelle na Francoskem našel dne 1. oktobra 1927 črnoglavnega galeba one vrste, ki jo zovejo morsko lastivico. Ptica je na desni nogi nosila prstan iz aluminija, na katerem je bil napis "Notify Biol. Sudv." in številka 548656.

Biological Survey, ki nadzira markiranje ptic v Združenih Državah in Kanadi, je našel v svojih zapisnikih, da ptica s štev. 548656 je bil arktičen galeb (Sterna paradisaea), ki je bil markiran dne 22. julija 1927 pri Red Islands na Labradoru, ko je bil 1 do 5 dni star. Ptica je torej preletela ves ocean od Labradorja do francoske obali. Daljava v ravni črti znaša 4200 milj, kar je čudovit rekord za tako drobno ptico.

To je drugi prekomorski polet, o katerem je Biological Survey izvedel. Prvi je bil tudi neki galeb, ki je bil markiran ob obali države Maine l. 1913 in ki so ga štiri leta kasneje našli ob ustju reke Niger ob zapadni obali Afrike.

Razun teh poletov preko oceana je znano za mnogo markiranih ptic, ki so jih našli v Južni Ameriki po dolgem poletu.

Biological Survey ima na razpolago kakih tisoč prostovoljnih sodelavcev širom Zdr. Držav in Kanade, ki pomagajo pri markiranju ptic (bird-banding). Markirane ptice nosijo prstanček povezanega na nogi. Na tak način se dajejo dognati zanimiva dejstva glede seljenja in drugih navad divjih ptic.

LOV NA ŽIVE PREDPOT. NE ZMAJE.

Šele pred nekoliko leti smo zvedeli, da bivajo na malem otoku Komodu, vzhodno od Jave, čez tri metre dolgi kuščar-

na blagoslovitev po Rt. Rev. Johnu Wardu.

Dal Bog, da bi trud požrtvovalnih faranov in dušnih pastirjev, ki so od početka do zdaj pripomogli do tega, rodil obilo dobrega sadu. Blagoslov božji naj rosi na to ljudstvo in njegovo plemenito delo, ki je zdaj dokončano. Nova zgradba naj stoji še poznejšim rodovom kot spomenik in naj bo svetilnik onim, ki iščejo Resnice.

ji, potomci nekdanjih predpotopnih zmajev. Med tem so podvzeli love in poizkušali ujeti take strahotne živali. Pravkar je izdal Anglež Burden knjigo, v kateri opisuje svoje doživljanje na takšnih lovih. O prvem srečanju z njim pripoveduje sledeče: "Tu se je prikazal siv in velik nestvor. Zlezel sem na ugodno mesto, pri čemer sem bil zelo oprezen, da bi me ne videl, kajti oči teh bestij so ostrejšje od oči vseh zverin Kuščar je počasi lazil skozi grušč gorskega obronka; solnce je izžarevalo svoje poševne žarke, tako da je spremenila črna senca temno žival. Bil je pravcat predpotopen nestvor v tej predpotopni okolici." Požrešnost teh reptilov opisuje zelo zanimivo. Nekoč je zmaj napadel konja in si odtrgal velik kos njegovega mesa iz bokov. Drugič je drug eksemplar požrl cel zadek merjasca s parklji in nogami vred do hrbtnične kosti. Najlažje je ujeti žival pri takšni požrtviji, ker je zelo zdržljiva in se večkrat od razburjenja zaduši, če jo zalotiš s takšnimi grizljaji v gobcu. Lov pa je silno težaven in nevaren. Običajno zvabijo zverino v jama-ste pasti, kjer jih potem zvežejo z vrvmi. Potreben je seveda dober metalce vrvi. Burdenova ekspedicija je imela takšnega strokovnjaka, po imenu Defosse. "Malajci", pravi avtor, "se niso drznili bliže nego na par pedit od živali. Tedaj je prišel čas za Defosseja. Hladnokrvno je stopil s svojo veliko zanjko, na bojišče. To vam je bil nenavaden par, stari lovec in njegov nasprotnik, ki se je zdel ves divji in ki mu je pena dobesedno lila iz gobca. Toda Defosse je bil pameten. Prvi met ni uspel, tako je ovil vrvo še enkrat z istim mirom, kakor da se vadi. Zmaj je sekal s svojimi kremplji divje okoli sebe. Defosse se je postavil čisto blizu za njim in mu vrvel laso okoli vratu. Konec vrvi smo pritrdili okoli nekega drevesa. Potem smo mu z drugo vrvo ujeli rep, da ni mogel s tem orožjem napraviti nobene škode. In sedaj je bil razorožen.

ŽIVLJENJE PREKAŠA DOMISLIJO.

V Smirni odvažajo razvaline hiš, ki jih je porušil zadnji potres. Pri tem so v neki hiši našli na strašno najdbo. Našli so votlino, ki jo je zapirala železna plošča, a v votlini je ležalo kakor mumija izsušeno človeško truplo, ki je bilo za noge privezano k tlom. Okolu okostnjaka so ležali lističi, na katerih je bilo s tresočo se roko napisano: "Moje ime je

Ibrahim Spahem, moja družina živi v Carigradu. Vračal sem se iz Indije z velikim zakladom zlata in dragih kamenov, ki sem jih našel v Indiji. Prišel sem v Smirno, me je moj sluga Saidi Hassan zvabil v to hišo in me spravil v položaj, v katerem se nahajam. Ne morem se rešiti in umreti bom moral od lakote. Čutim, da se mi bliža zadnja ura, Allah bo di hvaljen!"

Po tej najdbi so oblasti uvedle preiskavo in dognale tole: Pred približno 50 leti je kupil navedeno hišo v Smirni Saidi Hassan. V njej je stanoval samo 8 dni, nato pa odpotoval in se ni nikdar več vrnil v Smirno. Hassan je pisal v Carigrad ter obvestil ženo svojega gospodarja Spahema, da so le-tega v Perziji ubili roparji in mu uplenili vse premoženje. On sam se je komaj rešil in po najstrašnejših naporih dospel v Carigrad. Spahemova žena je od žalosti kmalu umrla, njeno triletno hčerko pa je vzel v svojo hišo Hassan, ki se je bil v tem oženil. Odgajal je deklico s svojim sinom. Živel so v velikem obilju. Ko sta otroka dorasla, sta se vzljubila in Hassan je dovolil, da sta se poročila. Kmalu po poroki pa pe Hassan iz neznanih vzrokov izvršil samoumor, a začasa svetovne vojne je umrla tudi njegova žena. Ostala sta le še Hassanov sin in Spahimova hči, ki sta živela v srečnem zakonu. Sedaj je potres odkril Hassanov zločin, ki sta vsled poizvedovanja oblasti zvedela zanj tudi zakonca. Odkritje ju je tako pretreslo, da sta se skupno zastarila.

GRAGOCENE ŽIVALI.

Največji živalski park v Evropi je brez dvoma v Londonu, katerega imenujejo na kratko "cu". Tukaj tudi diktirajo cene raznim živalim in je torej londonski "cu" nekaka živalska borza. Seveda pa se mora ta "borza" ravnati po povpraševanju in dobavi. So tudi take živali, katere sploh nimajo nobene cene, tako n. pr. žirafa. Odrastlo žirafa namreč ni mogoče po železnici transportirati. Kače velikanske prodajajo po dolžini, a velikanske želve po uteži. A tudi tu niso cene enake, kajti dobro razvita zdrava žival vrže vedno več kot pa zaostala. Nosorog je vreden povprečno po 5000 dolarjev, povodni konj 4500 dolarjev, slon 3500 dolarjev, mlada žirafa 3000 dolarjev, cebra 750 dolarjev, pingvin 375 dolarjev, medved 350 dolarjev, rajska ptica 200 dolarjev in opica 40 dolarjev.

SIRITE AMER. SLOVENCA!

Pouk o tem in onem.

DRŽAVLJANSKE IN PRISELJENIŠKE PRAVICE OTROKA AMER. DRŽAVLJANA.

Državlanske pravice zakonkega otroka.

Otroci ameriškega državljanstva, ki so se rodili v inozemstvu po očetovi naturalizaciji, so tudi ameriški državljanji. Ali to državljanstvo ne prehaja na otroka, čegav oče, dasi ameriški državljan, ni nikdar stanoval v Združenih Državah. Z drugimi besedami: v slučaju stalnega bivanja v inozemstvu se ameriško državljanstvo deduje le do druge generacije.

Tak slučaj je rešilo Vrhovno sodišče dne 6. junija 1927 v pravdi Chin Bowa, ki je zahteval pripustitev v zemljo, dokazujoč, da je ameriški državljan. Dognalo se je, da je bil njegov stari oče ameriški državljan, ker se je rodil v Združenih Državah. Njegov sin, oče Chin Bowa, dasi se je rodil na Kitajskem, je bil tudi ameriški državljan v zmislu Revised Statutes 1933. Ali do rojstva svojega sina Chin Bowa ni nikdar stanoval v Združenih Državah in se je tu nastanil še le po njegovem rojstvu. Vrhovno sodišče Združenih Držav je enoglasno potrdilo vpravičje državljanstvo sina, kadarkoli naj se ta rodil. Te razsodbi pravi sodišče med drugim:

"Združene Države trdijo, da točka 1933, glaseča se: 'državljanstva pravica pa ne sme prehajati na otroke, katerih očetje niso nikdar stanovali v Zdr. Državah' — pomenja, da le otroci, katerih očetje so stanovali v Zdr. Državah pred njihovim rojstvom, postanejo državljanji po tem predpisu. Težitelj trdi, da bivanje očeta kadarsibodi pred svojo smrtjo vpravičuje državljanstvo sina, kadarkoli naj se ta rodil. Te nasprotne trditve so provzročile, da se to vprašanje reši. Podedovanje državljanstva pravice nastopa z rojstvom otroka in ne s smrtjo očeta."

Otroci, rojeni v inozemstvu pred očetovo naturalizacijo, ne postanejo ameriški državljanji, razun ako on dobi državljanstvo, ko niso otroci še dosegli starost 21 let in ti otroci stanejo v Združenih Državah

za časa očetove naturalizacije oziroma ako so pripuščeni za stalno v Združene Države, predno so dosegli starost 21 let. Ako je oče postal ameriški državljan, ko je otrok, rojen v inozemstvu, dovršil 21. leto, nima očetovo državljanstvo nikakega vpliva na državljanstvo tega otroka, naj isti stanuje tedaj v inozemstvu ali v Združenih Državah. Ravnotako ne postane ameriški državljan otrok, ki je bil sicer še mladoleten za časa očetove naturalizacije, ali se ni zakonito priselil v Združene Države pred dovršitvijo 21. leta. Mladoletni otrok, ki se je rodil pred očetovo naturalizacijo, postane ameriški državljan še le tedaj, kadar začne zakonito stanovati v Združenih Državah. Iz tega je umevno, zakaj taki mladoletni otroci niso ob svojem prihodu v Združene Države vpravičeni do ameriškega pasporta.

Priseljeniške pravice zakonkega otroka.

Otrok, rojen v inozemstvu po očetovi naturalizaciji, je sam ameriški državljan in se priseljeniški zakon njega ne tiče. On more priti v Združene Države, kadarkoli hoče. Tudi ako ima kako bolezen, radi katere bi bil inozemec izključen, se mu ne more zabraniti vstop v zemljo. Na primer, ako je tako dete umobolno, ima vendar pravice priti v Združene Države, ker je ameriški državljan.

Otroci rojeni v inozemstvu pred očetovo naturalizacijo pa ostanejo inozemci, dokler ne stopijo na ameriška tla pred svojo polnoletnostjo. Ameriški državljan pa ima pravico zahtevati izvenkvotno priseljeniško vizo za svoje otroke, rojene v inozemstvu pred njegovo naturalizacijo, ako ti otroci nimajo še 21 let in ako niso poročeni. To so predpisi novega zakona, ki je sedaj stopil v veljavo. Poprej so otroci med 18. in 21. letom vživali le prednost v kvoti. Sedaj vsi otroci do 21. leta smejo priti izven kvote. Ameriški državljan pa nima nikakih posebnih pravic glede prihoda sina ali hčerke, ki so starejši od 21 let; ti morejo priti le kot navadni priseljenci brez nikake prednosti.

Dostikrat se dogaja, da sin ali hči ameriškega državljana, nujejo v Združenih Državah

(Dalje na 4. str.)

Denar v Jugoslavijo brzovnim potom!

MI RAČUNAMO:

Za ameriške dolarje:	Za dinarje:
\$ 5.00 ----- \$ 6.15	200 Din ----- \$ 4.45
10.00 ----- 11.25	500 Din ----- 9.30
15.00 ----- 16.35	1000 Din ----- 18.90
20.00 ----- 21.45	1500 Din ----- 28.00
25.00 ----- 26.55	2000 Din ----- 37.00
30.00 ----- 36.75	3000 Din ----- 56.40
35.00 ----- 41.85	4000 Din ----- 75.50
40.00 ----- 46.95	5000 Din ----- 94.60
45.00 ----- 52.05	10000 Din ----- 189.00
50.00 ----- 57.15	15000 Din ----- 278.00
55.00 ----- 62.25	20000 Din ----- 368.00
60.00 ----- 67.35	30000 Din ----- 548.00
65.00 ----- 72.45	40000 Din ----- 724.00
70.00 ----- 77.55	50000 Din ----- 902.00
75.00 ----- 82.65	60000 Din ----- 1082.00
80.00 ----- 87.75	70000 Din ----- 1260.00
85.00 ----- 92.85	80000 Din ----- 1441.50
90.00 ----- 97.95	90000 Din ----- 1620.00
95.00 ----- 103.05	
100.00 ----- 108.15	

Za pošiljke po pošti se sprejema samo Money Orders, American Express ček, ali pa bančni draft. Osebnih čekov po pošti ne sprejemamo.

Nobenih drugih pristojbin in nobenih odbitkov v Evropi.

Metropolitan State Bank

2201 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

Uračajemo: Dnevno od 9:00 zjutraj do 3:00 popoldne. Ob torkih in sobotah do 8:30 zvečer.

KAPITAL IN PREBITEK: \$300,000.00

PROMET IN VIRI NAD \$3,500,000.00

Lz življenja in sveta.

RAZVOJ AMERIŠKIH ŽELEZNIC.

Le človek s pogledom daleč v bodočnost, bi bil v početku iznajdba železnice mogel proklovati moderno železnico kakršna je danes v Združenih državah. Leta 1827. je Quincy železnica prevažala premo po tračnicah s konjsko vprego, a tračnice so bile lesene. Leta 1829. je bila prva lokomotiva zgrajena za Hudson železnico, a že leta 1831. je Baltimore-Ohio železnica razpisala 4000 dolarjev nagrade za najboljši stroj. Leta 1836. je tako zvana lokomotiva "Washington" vzbujala pozornost, kajti s to je bilo mogoče voziti tudi vkreber. Prva "Clinton" lokomotiva ter vozovi pri nas, je razstavljena na neujorskem glavnem kolodvoru. V početku železnice so mislili, da je potovanje s temi nevarno in neki angleški poročevalec je pisal, da prevažanje železnice na pr. trgovčeve mežgane tako pretrese, da ko pride na cilj v Newyork, niti ne ve, po kaj je prišel in mora domov pisati po informacije. Ko je leta 1831. peljal prvi vlak po Hudson železnici, je stroj bruhal iskre v velikosti orehov in ker so potniki takrat sedeli tudi na strehah, so bili vsi osmojeni, kakor tudi dežniki, s katerimi so se branili pred nenavadnim dežjem. Velika zmeda je nastala, ko so potnikom pričele goreti obleke. Ob cesti je bilo polno radovednežev, ki so prišli gledat železnega konja od daleč. Pri bližanju lokomotive so se klonili, ki so bili vpreženi v vozove radovednežev, plašili, se vzpenjali in pobegnili. Na celi pragi je bilo videti vse polno bežajočih konj. Vozovi niso bili pripravljeni, zrak v njih je bil neznosen in na vsakem koncu voza je stala po ena peč. V bližini peči so se potniki pekli, bili oddaljeni pa zmrzovali. Tudi spalne vozove so že imeli kmalu po otvoritvi, a postelje v teh so bile v treh nadstropjih. Kdor je imel tam okoli pol-drugi meter "čez pas", ta ni mogel računati, da bo spal v takih tesnih vagonih posteljah. Leta 1867. je neki mladenič z imenom Pullman prebil na vlaku noč, katere ni mogel pozabiti in kar mu je dalo misel na izboljšanje spalnih voz. Iznašel je spalni voz, kakršne najdemo še dandanes, ne samo po ameriških železnicah, pač pa tudi v vseh drugih državah. Gradba prve transkontinentalne železnice v Ameriki je bila združena z velikanskimi težkočami. Z gradnjo vred se je pomikalo dalje tudi mesto, kateremu so rekli "The hell on wheels" (pekel na kolesih). Kakor hitro je bilo nekaj kilometrov železnice zgrajeno, so tudi mesto naložili na nizke vozičke in dalje je šlo.

Da to ni bilo kako mirno mesto, bo pač razumljivo. Le zelo strogim postavam se je bilo zahvaliti, da ni bilo pri tej gradnji več kot enega umora na dan. V tem popotnem mestu sicer ni bilo nikakih imobilij, pač pa en dnevni časopis, pet plesnih dvoran in 23 gostilnic, v katerih se je zabavalo tri tisoč progovnih delavcev. Do leta 1850. je imela Amerika samo 9000 milj železnice, in sicer po večini le v Novi Angliji. Na jugu in vzhodu železnice tako rekoč še poznali niso. Že v prihodnjem desetletju, t. i. do leta 1860. pa je obstajalo 31.000 milj železne ceste. To desetletje je bilo namreč za Ameriko zelo dobičkanosno in ker je bilo mnogo milijonarjev, ki so darovali velike vsote za železnice in pa ker je bilo zemljišče tako rekoč zastojno, je imelo za posledico gradnje

železnice v velikem obsegu. Višek pa je bil dosežen v letih 1880. do 1890., ko je bilo zgrajenih nič manj kot 70.000 milj železnice. To se je vršilo tako naglo, da dostikrat v pokrajinah, kjer so polagali progo, še ni bilo nobenih naselbin in je bil železničar prvi, ki je tod orl ledino. Šele za železnico so prišli naselbeniki, a tudi to ne povsod. Zgrajenih je bilo mnogo milj železnice, na katerih še dolga leta ni bilo nobene prometa in so železnice izkazovale le izgubo. Dandanes pa je z gradnjo novih železniških prog skoraj pri kraju. Da, celo več manj pomembnih prog so že opustili, oziroma razdri, kajti avtomobil je danes pač mnogo udobnejše prometno sredstvo, kot pa železniški kupej. Velika razlika med evropskimi in ameriški železnicami je tudi v tem, da tu ne poznamo prvega drugega, tretjega, ali celo četrtega razreda kot n. pr. v Nemčiji, ali v Bosni. — Tu je za vse potujoče en sam razred, le kdor hoče posebno udobno potovati, ta doplača nekaj ter se vozi zato v Pullmanovem vozu, kakršni so tudi že po evropskih železnicah videti. Stroji in vozovi so drugačne konstrukcije kot pa v Evropi.

ropi. Celo kolesa so na drug način pritrjena, tako da je v Ameriki vožnja z vlakom mnogo bolj mirna kot v Evropi. Elektrifikacija železnice v Ameriki nima bodočnosti. Premog je tam zelo cenen, a v zadnjih letih so pričeli stroje kuriti z oljem. V državi Texas, kjer je največ olja, so vsi stroji preurejeni za kurjavo z oljem. Ker skoraj vse reke v Ameriki tečejo od severa proti jugu, rečna plovba ne pride dosti v poštev, zato pa imajo železnice, ki vodijo od vzhoda proti zahodu tudi še v dobi avtomobila posebno vlogo v življenju jedrnega razvoja ameriške industrije in poljedelstva.

ARKTIČNO OZEMLJE. OD KRIČNO OD JUGOSLOVANSKIH MORNARJEV.

Bilo je v zadnjem času veliko govora o arktičnem otočju Kaiser Franz Josef Land, katero je italijanski general Nobilio preletel s svojim zrakoplovom v svoji prvi polarni ekspediciji, predno se je ponesrečil ob povratku iz severnega tečaja. Mnogi so tudi mislili, da je morda prišel na kopno v Franz Josef Land.

To severno ozemlje je bilo odkrito povodom arktične ekspedicije avstrijske fregate v letih 1873-74. Poveljnika te ekspedicije Payer in Weyprecht slovita kot odkritelja, ali moštvo fregate je večinoma obstajalo od naših mornarjev. Njihovi odločnosti, pomorski izurjenosti in vztrajanju gre pravzaprav slava na tem odkritju, dotedaj nepoznane zemlje v

bližini severnega tečaja. Poveljniki so pokrstili novoodkrito zemljo, o kateri se je potem pokazalo, da je le otočje, s katerim avstrijskega cesarja in deli iste z imeni drugih članov cesarske rodovine. Dasi je ledeno ozemlje še vedno znano pod starim imenom. Franz Josef Land, kakor posnemamo iz poročila ameriškega zemljepisnega društva, obstoja iz skupine otokov. Tridesetotica izmed teh je deset milj in več dolga in mnogo drugih je manjšega obsega. Nekateri otoki so pa celo do 50 milj dolgi. Otočje leži, kar se tiče zemljepisne širine, nekoliko bolj severno od otočja Spitsbergen in njegovo središče je toliko daleč proti vzhodu od King's Bay na Spitsbergen, kolikor je New York vzhodno od Detrita. Toliko je oddalje proti severu od severne obali Rusije in Norveške. Kolikor je Chicago severno od New Orleansa. Ravno toliko je tudi oddaljeno od severnega tečaja.

Morje med severnim delom otočja Spitsbergen in severnim delom Franc Jožefove zemlje je navadno zmrznjeno v vsej svoji daljavi, tako da je plovba proti severu redkoma mogoča. Celo manjše morske ožine med posameznimi otoki Franc Jožefove zemlje so večno zmrznjeni, dočim širše ožine postanejo proste ledu v poletju. Med južnim delom Spitsberga in Južnim delom Franc Jožefove zemlje se dostikrat najde odprto morje poleti. Bolj proti jugu je morje

tesno nakrcano s plovečimi ledeniki in skozi te morajo prodrati parniki, ki plujejo iz Rusije ali Norveške v Franz Josef Land.

Ker se to ozemlje nahaja toliko bolj na severu kot Spitsbergen in toliko bolj proti vzhodu, tako da je bolj odtegnjeno ogrevajočemu vplivu velike morske struje Gulf Stream, je Franz Josef Land še bolj značilno arktična zemlja kot Spitsbergen. Nazvali so jo že "najbolj karakteristično polarno zemljo". Večina otokov obstoja iz visokih planot, pokritih z ledom. Vegetacija onih malo točk, ki so poleti proste snega, je prav nič: rasejo le rastlinski lišaji, mahovje in neke trave. Tudi živali je malo: nekaj malo belih medvedov in lisic na kopnem in mrožev in tulnjev v vodi. Največ je ptic. Velike jate drobnih potapljalcev in severnih golobov obiskujejo to ledeno ozemlje od marca do septembra. Severnih jelenov ali zajcev ni popolnoma nič.

Zanimiva in velike važnosti za ljudi, ki bi se tam zgrubili, je ogromna količina priplavljenega lesa ob obalah ožin med otoki. Ta les izvira gotovo iz velikih sibirskih rek, ki se iztekajo v ledeno morje.

II komu spada Franz Josef Land, je sporna stvar. Avstrijska fregata z našimi mornarji ga je odkrila in raziskali se ozemlje Angleži, Amerikanci, Rusi in Italijani. Rusija ga je l. 1914 neuradno proglasila za svoje ozemlje, isto pravico pa je uveljavila sovjetska vlada. Velesile niso se izjavile še nikdar o tem, tako da je Franz Josef Land še vedno smatrati kot zemljo nikogar.

Lažnjivca.

Mama: "Franček, zakaj pa se ne igraš s tem pridnim dečkom?" — Franček: "Nočem, on je lažnjivec." — Mama: "Kako to?" — Franček: "Vprašal sem ga, koliko bratov ima, pa je dejal, da enega. Potem pa sem vprašal njegovo sestrico, koliko bratov ima, pa je rekla, da dva!"

Sreča v nesreči.

Družina se je pripeljala z avtom na polje in ga pustila na cesti, da se je vlegla v senco. Po kratkem odmoru pride nazaj na cesto, ali avta ni bilo. Mali sinček je hitel naprej okrog po ovinku in se je vesel vrnil: "Mi imamo pa srečo v nesreči! Tat, ki se je hotel z avtom odpeljati, je zavozil v skalo in ni mogel naprej, ker se je avto razbil!"

Od peresa živi . . .

V kavarni sta sedela dva pisatelja. Enemu gre zadnji čas zelo slabo. "No, kako ti gre? S čim se preživljaš?" ga vpraša prijatelj. — "Se vedno s peresom," mu odvrne. — "Tako? A pravzaprav kaj pišeš?" — "V Ameriko pišam zoročni kom, da mi gre zelo slabo in me naj podpirajo."

SIRITE "AMER. SLOVENC"

NAŠI ZASTOPNIKI

Ant. Jakšec, potovadni zastopnik.

COLORADO:

Canon City. — Ana Susman.
Colorado Springs. — M. Kapsch.
Crested Butte. — Martin Tezak.
Denver. — G. Pavlakovich.
Leadville. — Rev. M. Trunk, John Zelenikar.
Pueblo. — Rev. P. Cyril, O.S.B. I. Meglen.

ILLINOIS:

Argo. — John Poljak.
Aurora. — M. Vesel.
Bradley. — Rose Smole.
W. Pullman - Chicago. — Frank Gabriel.
Elmhurst. — Karolina Milost.
Granville. — Frank Perše.
Galesburg. — Anna Dolinšek.
Joliet. — M. Bluth, Jos. F. Muhel.
John Kramarich.
Rockdale, Joliet, Ill. — M. Kosteli.
La Salle. — Anton Strudel.
Lockport. — John Korelitz.
No. Chicago. — Joseph Drashler.
Peoria. — Mary Zabukovec, Math Panich.
So. Chicago. — Ant. Bakse.
Waukegan. — Andrew Kofin.

INDIANA:

Elkhart. — Mary Oblak.
Indianapolis. — Louis Komlanc.
Porter. — A. Kerznaritz.

KANSAS:

Franklin. — John Dohravec.
Frontenac. — Joseph Zore.
Kansas City. — Peter Majerle.
Mulberry, Kans. — Mrs. B. Omahne.
Wathena. — John Frankovich.
West Mineral. — Mary Plankar.

MICHIGAN:

Ahmeek. — J. Hribljan.
Detroit. — Rev. B. Ambrožič.
Grand Haven. — Ang. Resner.
Iron Mountain. — Kath. Heben.
Calumet. — Jos. Sustarsich.
Manistique. — Ana Schwab.
St. Charles - Saginaw. — John Grisar.

MINNESOTA:

Aurora. — E. Smolich.
Biwabik. — Mr. Frank Globokar.
Chisholm. — B. Globoknik.
Ely. — Mrs. V. Marn, John Otrin, Jos. Peshell.
Eveleth. — Johana Kastelic, Frances Kvaternik, Antonia Nemgar.
Gilbert. — Frank Ulčar.
Greaney. — U. Babich.
Hibbing in okolica. — Jos. Zalc.
Keewatin. — Mary Kolar.
McKinley. — A. Hegler.
New Duluth. — M. Spehar.
Redore. — A. Malakar.
Rice. — Rev. John Trabac.
Sartell. — John Burgstaler.
Soudan. — Frances Loushin.

MONTANA:

Butte. — Marko Gornik.
East Helena. — Frances Ambro.

NEW YORK:

Brooklyn. — Catherine Schmelier.
Gowanda. — J. Zevnik, Karel Strishka.
Little Falls. — Amalia Furkan.
New York. — Rev. Kerubin Begel.

OHIO:

Barberton, O. — Rev. A. L. Bombach, Joseph Lekšan, A. Okoliš.
Bedford. — Frank Slavec.
Bridgeport. — L. Hoge.
Cleveland. — Mike Poklar, Rev. I. L'Oman, Rev. M. Slajc, Rev. M. Jager.
Conneaut. — Angela Berns.
Kenmore, O. — Alois Messer.
Nottingham. — Mary Mevzek.
Noble. — Jennie Inthar.
Lorain. — Mamie Perusek.

PENNSYLVANIA:

Aliquippa. — Ant. Babich.
Ambridge. — Jennie Svegel.
Beading. — Nikolaj Simonich.
Bessemer. — Mary Oudin.
Bradock. — Joseph Lesjak.
Bridgeville. — Elizabeth Gradishar.
Burgettstown. — J. Pintar.
Bulger. — S. Jenko.
Canonsburg, Houston, Strabane in okolica. — John Pellhan, Michael Tomšič.
Cainbrook. — Angela Satković.
Durant City. — Frank Debeve.
Duryea. — A. Pimat, Ann. Sveč.
Farrell. — Anna Lumpert.
Forest City. — Anna Breznik.
Homer City. — Mary Gorichan.
Homestead. — Jos. Simic.
Imperial. — Paul Jamnik.
Johnstown. — Andrew Tomec, C. Pristan.
Moon Run. — Jacob Drasler.
Morgan. — M. Dervovšek.
Olyphant. — Mary Zore.
Pittsburgh. — John Golobich, G. Weselich, G. Verbanc.
Sharpsburg. — John Skoff.
Steelton. — Anton Malesich, Doroteja Dermec, Ana Lopert.
Vandling. — Frank Pancer.
West View. — Jos. Briskl.

WISCONSIN:

Kenosha. — Mrs. Mary Vidmar.
Milwaukee. — Lucija Gregorčič.
Ma. Nitonia.
Racine. — Martin Novak.
Sheboygan. — Michael Progar, John Udovitch, Marie Pristland.
Tioga. — Ludvik Perušek.
Wauwatosa. — Ivanka Zavodnik.
Willard. — Frank Perovšek.

WYOMING:

Kemmerer, Sublet, Diamondville. — Frank Rosenstein.
Rock Springs, Wyo. — Rev. A. Schiffrer, Ursula Ivsek, Ant. Leskovic, Jr.

MISSOURI:

Harviel, Mo. — John Breznik.
Kansas City, Mo. — Mathew Papič.
Neelyville, Naylor in Poplar Bluff, Mo. — Ant. Slanc.
St. Louis, Mo. — John Mihelich.

CANADA:

Montreal, Que., Canada. — Mart. Gold.
Nelson, B. C., Canada. — Frank Malakar.
Prince George, B. C., Canada. — Fr. Saje.

San Francisco, Calif. — Mrs. K. Cesar.
Bridgeport, Conn. — Rev. M. J. Golob, George Ferencak.

So. Omaha, Nebr. — Ant. Krasovec.
West Linn, Ore. — Marija Plantan.
Renton, Wash. — Thomas Rihtar.
Newark, N. J. — Jennie Mevzek.
Helper, Utah. — August Topolovec.
Valley, Wash. — Mary Swan.
Richmond, W. Va. — Nich. Badovinac.
Thomas, W. Va. — John Lahajnar.
Pierce, W. Va. — John Jurca.

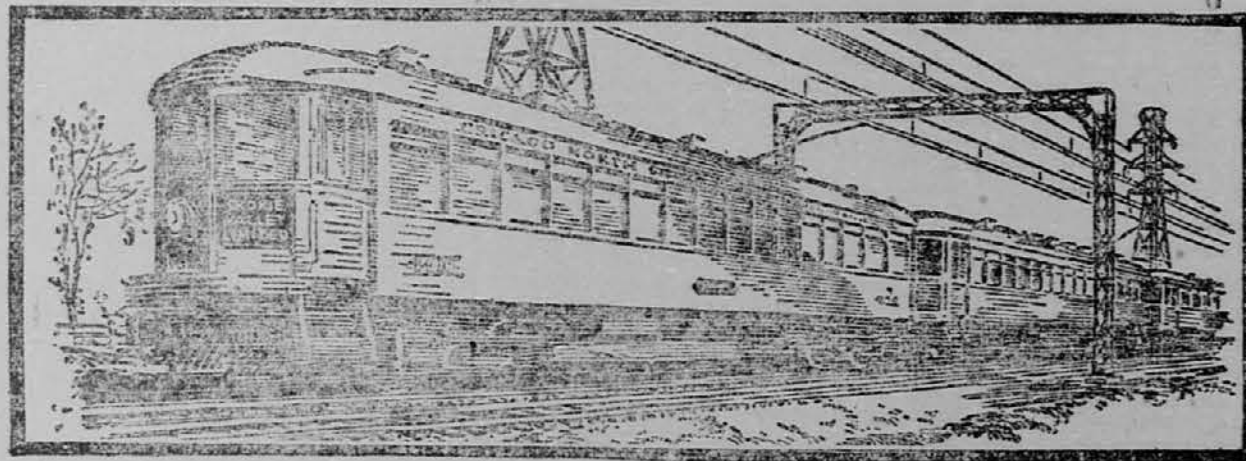
KAKO SE JE IZNE-

BILA REVMAATIZMA

Vedoč po svojih lastnih izkušnjah, koliko človek trpi, kateri ima revmatizem, je Mrs. Hurst, ki živi na 204 Davis Ave., F-101, Bloomington, Ill., tako hvaležna, da si prizadeva, kjer je more, še drugim trpečim povedati, kako se lahko iznebijo teh bolečin na čisto priprost način kar na svojem domu.
Mrs. Hurst nima ničesar za prodati. Samo izrežite ta oglas in ga pošljite z Vašim imenom in naslovom njej; ona bo prav z veseljem poslala potrebna navodila čisto brezplačno. Pišite takoj, da ne pozabite.

Pripravna pot v Milwaukee Racine-Kenosha Zion Waukegan

Zakaj ne bi obiskali ta mesta in z družino potovali tja? Brzi North Shore Line vlaki odhajajo s postaje na Adams in Wabash, Chicago, vsako uro v Milwaukee, Racine, Kenosha, Waukegan, North Chicago. Drugi brzi vlaki tudi odhajajo iz Chicago pogosto v

KENILWORTH
WINNETKA
HUBBARD
WOODS
GLENCOE
RAVINIA
HIGHLAND
PARK

HIGHWOOD
FORT SHERIDAN
LAKE FOREST
LAKE BLUFF
GREAT LAKES
ZION
MUNDELEIN
LIBERTYVILLE

Vzemite to pot, da se izognete gneče na cestah. Stane vas le malenkost. Vzemite Rapid Transit "L" vlake direktno do najbližje North Shore Line postaje. Šest postaj je na južnem delu mesta, pa tudi na 223 So. Wabash, in Howard St. Telephone Central 8280 za informacije glede kretanja vlakov.

Avtomobilska zveza z podeželskimi kraji.

Redna avtomobilska zveza se vzdržuje z North Shore Line vlaki v Waukegan ali Libertyville v sledeče kraje:

Pox Lake Antioch Lake Zurich Wauconda
Channel Lake Lake Villa Woodstock Gurnee
McHenry Deerfield Northbrook Techney

Iz Kenoshe vozijo avtomobili v Powers Lake, Silver Lake, Paddocks Lake, Twin Lakes in Lake Geneva.

Chicago North Shore & Milwaukee Railroad Co.

The Road of Service

Ima Največ odjemalcev

Nekoliko nad dve leti, Budweiser Real Quality Malt Syrup je postal najbolj priljubljen in se ga največ prodaja od obale do obale. In sicer iz razloga, povedanega v treh besedah: Anheuser-Busch kvaliteta!

To je mogoče le, ker mi vztrajamo pri tem, kar je dobro za navaden sladni sirup za Budweiser Malt. Vse operacije v našem \$40,000,000 podjetju so pod nadzorstvom najboljših ameriških strokovnjakov—naša garancija je kvaliteta.

Navaden in hmelov okus—Strogo unijsko podjetje
Sladni sirup poveča živežno vrednost.

ANHEUSER-BUSCH, St. Louis

Western Sales Corporation

1525 Newberry Ave. Distributors Chicago, Ill.

